

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

16 aprilie 2015*

„Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Pașaport biometric — Date biometrice — Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 — Articolul 1 alineatul (3) — Articolul 4 alineatul (3) — Utilizarea datelor colectate în alte scopuri decât emiterea pașapoartelor și a documentelor de călătorie — Constituirea și utilizarea bazelor de date care conțin date biometrice — Garanții legale — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 7 și 8 — Directiva 95/46/CE — Articolele 6 și 7 — Dreptul la respectarea vieții private — Dreptul la protecția datelor cu caracter personal — Aplicarea la cărțile de identitate”

În cauzele conexe C-446/12-C-449/12,

având ca obiect cereri de decizie preliminară formulate în temeiul articolului 267 TFUE de Raad van State (Țările de Jos), prin deciziile din 28 septembrie 2012, primite de Curte la 3 octombrie 2012 (C-446/12), la 5 octombrie 2012 (C-447/12) și la 8 octombrie 2012 (C-448/12 și C-449/12), în procedurile

W. P. Willems (C-446/12)

împotriva

Burgemeester van Nuth

și

H. J. Kooistra (C-447/12)

împotriva

Burgemeester van Skarsterlân

și

M. Roest (C-448/12)

împotriva

Burgemeester van Amsterdam

și

L. J. A. van Luijk (C-449/12)

* Limba de procedură: neerlandeza.

împotriva

Burgemeester van Den Haag,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul L. Bay Larsen, președinte de cameră, doamna K. Jürimäe, domnii J. Malenovský (raportor), M. Safjan și doamna A. Prechal, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 6 noiembrie 2014,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru domnul Willems, de el însuși;
- pentru domnul Kooistra, de el însuși;
- pentru doamnele Roest și van Luijk, de J. Hemelaar, avocat;
- pentru guvernul olandez, de J. Langer, de M. Bulterman și de H. Stergiou, în calitate de agenți;
- pentru guvernul francez, de F.-X. Bréchet, în calitate de agent;
- pentru guvernul elvețian, de D. Klingele, în calitate de agent;
- pentru Parlamentul European, de P. Schonard și de R. van de Westelaken, în calitate de agenți;
- pentru Consiliul Uniunii Europene, de E. Sitbon, de I. Gurov și de K. Michoel, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de B. Martenczuk și de G. Wils, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererile de decizie preliminară privesc interpretarea articolului 1 alineatul (3) și a articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 (JO L 142, p. 1, rectificare în JO L 188, p. 127, denumit în continuare „Regulamentul nr. 2252/2004”).
- 2 Aceste cereri au fost formulate în cadrul litigiilor dintre domnii Willems și Kooistra, precum și doamnele Roest și van Luijk, pe de o parte, și, respectiv, Burgemeester van Nuth, Burgemeester van Skarsterlân, Burgemeester van Amsterdam și Burgemeester van Den Haag (denumiți în continuare

„primarii”), pe de altă parte, cu privire la refuzul acestora din urmă de a le emite reclamanților din litigiile principale un pașaport (C-446/12, C-448/12 și C-449/12) și o carte de identitate (C-447/12) fără a fi prelevate concomitent datele lor biometrice.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Potrivit articolului 6 alineatul (1) litera (b) prima teză din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10), statele membre au obligația de a stabili că datele cu caracter personal trebuie să fie colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și să nu mai fie prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. În conformitate cu alineatul (1) litera (c) al aceluiași articol, aceste date trebuie să fie adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopurile pentru care sunt colectate și prelucrate ulterior.
- 4 Articolul 7 literele (c), (e) și (f) din această directivă prevede că prelucrarea datelor cu caracter personal poate fi efectuată doar dacă „este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului” sau „pentru aducerea la îndeplinire a unei sarcini de interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul sau terțul căruia îi sunt comunicate datele” ori „este necesară pentru realizarea interesului legitim urmărit de operator sau de către unul sau mai mulți terți, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesul sau drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, care necesită protecție în temeiul articolului 1 alineatul (1)”.
- 5 Potrivit articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56):
„Fără a aduce atingere dispozițiilor privind documentele de călătorie aplicabile controalelor la frontierele naționale, toți cetățenii Uniunii care dețin cărți de identitate valabile sau pașapoarte valabile și membrii familiei acestora care nu au cetățenia unui stat membru și care dețin pașapoarte valabile au dreptul de a părăsi teritoriul unui stat membru pentru a se deplasa în alt stat membru.”
- 6 Articolul 5 alineatul (1) din această directivă prevede:
„Fără a aduce atingere dispozițiilor privind documentele de călătorie aplicabile controalelor la frontierele naționale, statele membre permit intrarea pe teritoriul lor a cetățenilor Uniunii care dețin cărți de identitate valabile sau pașapoarte valabile, precum și a membrilor familiilor acestora care nu au cetățenia unui stat membru și care dețin pașapoarte valabile.”
- 7 Potrivit articolului 1 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 2252/2004:
„(2) Pașapoartele și documentele de călătorie includ un suport de stocare de înaltă securitate care conține o fotografie facială. Statele membre includ și două amprente digitale luate în plan, în formate interoperabile. Datele sunt securizate și suportul de stocare trebuie să aibă o capacitate suficientă pentru a garanta integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor.

[...]

(3) Prezentul regulament se aplică pașapoartelor și documentelor de călătorie emise de statele membre. Nu se aplică cărților de identitate emise de statele membre resortisanților lor sau pașapoartelor și documentelor de călătorie temporare cu o valabilitate de 12 luni sau mai puțin.”

8 Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din acest regulament are următorul cuprins:

„Datele biometrice sunt colectate și stocate pe suportul de stocare al pașapoartelor și al documentelor de călătorie, în vederea emiterii acestor documente. În sensul prezentului regulament, elementele biometrice din pașapoarte și din documentele de călătorie sunt folosite numai pentru a verifica:

(a) autenticitatea pașaportului sau a documentului de călătorie;

(b) identitatea titularului pe baza elementelor comparabile direct disponibile când pașaportul sau documentul de călătorie trebuie, prin lege, prezentat.”

9 Potrivit considerentului (5) al Regulamentului nr. 444/2009, care a modificat Regulamentul nr. 2252/2004:

„Regulamentul [nr. 2252/2004] impune culegerea și stocarea datelor biometrice pe suportul de stocare al pașapoartelor și al documentelor de călătorie în vederea emiterii acestor documente. Aceasta fără a aduce atingere oricărei alte utilizări sau stocări a acestor date în conformitate cu legislația națională a statelor membre. Regulamentul [nr. 2252/2004] nu constituie un temei juridic pentru crearea sau menținerea, în statele membre, de baze de date pentru stocarea acelor informații, în măsura în care acest aspect intră în sfera exclusivă a legislațiilor naționale.”

Dreptul olandez

10 În temeiul articolului 2 alineatul 1 partea introductivă litera a) din Legea privind stabilirea normelor în materie de emiterie a documentelor de călătorie (Rijkswet houdende het stellen van regelen betreffende de verstrekking van reisdocumenten) din 26 septembrie 1991 (Stb. 1991, nr. 498, denumită în continuare „Legea privind pașapoartele”), pașaportul național este unul dintre documentele de călătorie emise de Regatul Țărilor de Jos.

11 Potrivit articolului 2 alineatul 2 din această lege, cartea de identitate olandeză este un document de călătorie aferent părții europene a Regatului Țărilor de Jos, valabil pentru țările care sunt parte la Acordul european privind regimul de circulație a persoanelor între statele membre ale Consiliului Europei, adoptat la Paris la 13 decembrie 1957.

12 Articolul 3 alineatul 3 din legea menționată, în versiunea în vigoare la momentul faptelor din litigiile principale, prevede că un document de călătorie este prevăzut cu o fotografie facială, cu două amprente digitale și cu semnătura titularului. Articolul 3 alineatul 8 din aceeași lege prevede că autoritățile competente să emită documente de călătorie asigură înregistrarea datelor referitoare la documentele de călătorie emise.

13 Articolul 65 alineatele 1 și 2 din Legea privind pașapoartele, în versiunea în vigoare la momentul faptelor din litigiul principal, prevedea:

„1. Autoritatea care emite documentul de călătorie păstrează următoarele date în forma de înregistrare menționată la articolul 3 alineatul 8 a doua teză:

a. amprente digitale menționate la articolul 3 alineatul 3;

b. alte două amprente digitale, care urmează să fie stabilite de ministru, ale solicitantului unui document de călătorie.

2. Datele menționate la alineatul 1 sunt comunicate exclusiv autorităților, instituțiilor și persoanelor care sunt însărcinate cu punerea în aplicare a prezentei legi, în măsura în care acestea au nevoie de date pentru respectiva punere în aplicare.”

- 14 Legea privind pașapoartele conține de asemenea articolele 4a și 4b, însă acestea nu intraseră în vigoare la momentul faptelor din litigiile principale, întrucât era necesar un decret regal în acest scop. Articolul 4a din legea menționată prevedea că un ministru ține un registru central al documentelor de călătorie în care sunt stocate datele referitoare la documentele de călătorie. Acest registru central trebuia să conțină datele vizate la articolul 3 din legea respectivă și două amprente digitale ale solicitantului, altele decât cele care figurează în documentul de călătorie, în conformitate cu articolul 3 alineatul 3 din aceeași lege. Articolul 4b din Legea privind pașapoartele preciza condițiile în care datele preluate în registrul central al documentelor de călătorie puteau fi comunicate altor instituții, organe sau persoane, printre altele în scopul identificării victimelor unor catastrofe și ale unor accidente, al detectării și al urmăririi infracțiunilor, precum și pentru a efectua o anchetă cu privire la acte care constituie o amenințare pentru siguranța statului.
- 15 Articolele 3, 4a, 4b și 65 din Legea privind pașapoartele au fost modificate începând cu 20 ianuarie 2014. În temeiul articolului 3 alineatul 9 din legea menționată, inserat în urma acestei modificări legislative, amprente digitale sunt conservate doar pe durata procedurii de solicitare și de emitere a pașaportului, cu alte cuvinte până la momentul în care pașaportul este emis titularului. După emiterea noului pașaport, amprente digitale sunt șterse. Articolele 4a și 4b din legea menționată au fost adaptate astfel încât nu mai prevăd stocarea centrală și comunicarea către terți a amprentelor digitale prelevate. Articolul 65 alineatele 1 și 2 din aceeași lege a fost eliminat și a fost înlocuit cu articolul 3 alineatul 9 sus-menționat.

Litigiile principale și întrebările preliminare

- 16 Domnul Willems, precum și doamnele Roest și van Luijk au introdus, fiecare în ceea ce îl privește, o cerere de pașaport. Primarii competenți în fiecare caz au respins aceste cereri, întrucât persoanele interesate au refuzat să furnizeze amprente lor digitale. Domnul Kooistra a introdus o cerere de emitere a unei cărți de identitate olandeze care a fost de asemenea respinsă, pentru motivul că a refuzat să furnizeze amprente sale digitale și o fotografie facială.
- 17 Reclamanții din litigiile principale au refuzat să furnizeze respectivele date biometrice pentru motivul că înregistrarea și conservarea acestora constituie o atingere importantă adusă integrității lor fizice și dreptului lor la protejarea vieții private.
- 18 Potrivit reclamanților din litigiile principale, atingerea menționată decurge în special din stocarea datelor respective pe trei suporturi distincte. Astfel, acestea nu ar fi conservate doar pe suportul de stocare integrat în pașaport sau în cartea de identitate olandeză, ci și într-o bază de date descentralizată. În plus, riscurile pentru siguranța datelor menționate ar crește pentru motivul că Legea privind pașapoartele prevede că bazele de date descentralizate comunale vor fi, cu timpul, reunite într-o bază de date centralizată.
- 19 Pe de altă parte, nu ar exista o dispoziție care să identifice în mod clar persoanele care vor avea acces la datele biometrice, astfel încât reclamanții din litigiile principale ar pierde controlul acestora din urmă.

- 20 De asemenea, reclamanții din litigiile principale susțin că autoritățile ar putea să utilizeze în viitor datele biometrice în alte scopuri decât cele pentru care ei le-au furnizat. În special, stocarea acestor date într-o bază de date ar putea fi utilizată în scopuri judiciare, precum și de serviciile de informații și de securitate. Or, din Regulamentul nr. 2252/2004 ar rezulta că, în scopul aplicării acestuia, datele biometrice, precum amprentele digitale, ar putea fi utilizate doar pentru a verifica autenticitatea documentului și identitatea titularului. O astfel de utilizare ar fi de asemenea contrară drepturilor fundamentale.
- 21 Întrucât acțiunile lor împotriva deciziilor de refuz ale primarilor au fost respinse în primă instanță, reclamanții din litigiile principale au formulat apel la instanța de trimitere.
- 22 Aceasta din urmă ridică, mai întâi, problema dacă, în cauza C-447/12, cartea de identitate olandeză intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 2252/2004. În această privință, din dreptul Uniunii în materie de liberă circulație a persoanelor ar rezulta că o carte de identitate este și un document de călătorie în interiorul Uniunii Europene. În plus, această carte ar permite efectuarea unor călătorii în afara Uniunii, și anume în țări candidate la aderarea la Uniune. Pe de altă parte, nu ar fi exclus ca articolul 1 alineatul (3) din regulamentul menționat să poată fi interpretat în sensul ca noțiunea „carte de identitate”, în sensul acestei dispoziții, să trebuiască a fi coroborată cu expresia „cu o valabilitate de 12 luni sau mai puțin”, care figurează de asemenea în dispoziția respectivă. Or, durata de valabilitate a cărții de identitate olandeze ar fi de cinci ani.
- 23 În continuare, instanța de trimitere arată că rezultatul procedurilor principale va depinde de temeinicia motivului invocat de reclamanții din litigiile principale, potrivit căruia nu este clar în ce scopuri vor putea fi utilizate în viitor datele colectate pentru emiterea unui pașaport sau a unui document de călătorie.
- 24 În sfârșit, această instanță ridică problema dacă din Regulamentul nr. 2252/2004 rezultă că trebuie să se garanteze prin lege, cu alte cuvinte printr-o normă obligatorie și de aplicabilitate generală, că datele biometrice colectate în temeiul acestui regulament nu pot fi utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute de regulamentul menționat.
- 25 În aceste condiții, Raad van State a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții două întrebări preliminare în cauzele C-446/12, C-448/12 și C-449/12 și trei întrebări în cauza C-447/12.
- 26 Prima întrebare în cauzele C-446/12, C-448/12 și C-449/12, precum și a doua întrebare în cauza C-447/12 aveau ca obiect validitatea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2252/2004. Acestea corespundeau întrebării preliminare din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Schwarz (C-291/12, EU:C:2013:670).
- 27 În urma Hotărârii Schwarz, instanța de trimitere și-a retras întrebările preliminare menționate la punctul anterior.
- 28 În schimb, Raad van State a menținut prima întrebare preliminară în cauza C-447/12, care are următorul cuprins:

„Articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul [nr. 2252/2004] trebuie interpretat în sensul că acest regulament nu se aplică cărților de identitate emise de statele membre resortisanților lor, precum cartea de identitate olandeză, indiferent de durata lor de valabilitate și fără a lua în considerare posibilitățile de a le utiliza ca document de călătorie?”

- 29 De asemenea, Raad van State a menținut a doua întrebare adresată în cauzele C-446/12, C-448/12 și C-449/12, precum și a treia întrebare în cauza C-447/12, care sunt identice și sunt formulate după cum urmează:

„[...] [A]rticolul 4 alineatul (3) din Regulamentul [nr. 2252/2004], [interpretat] în lumina articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [(denumită în continuare «carta»)], a articolului 8 alineatul (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale[, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950,] și a articolului 7 litera (f) din Directiva [95/46] coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din această directivă, trebuie interpretat în sensul că, atunci când pun în aplicare acest regulament, statele membre trebuie să garanteze prin lege că datele biometrice colectate și stocate în temeiul regulamentului menționat nu pot fi colectate, prelucrate și utilizate în alte scopuri decât în vederea eliberării documentului în cauză?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare în cauza C-447/12

- 30 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2252/2004 trebuie interpretat în sensul că acest regulament nu este aplicabil cărților de identitate emise de un stat membru resortisanților săi, precum cărțile de identitate olandeze, independent atât de durata de valabilitate a acestora, cât și de posibilitatea de a le utiliza cu ocazia unor călătorii efectuate în afara acestui stat.
- 31 Potrivit articolului 1 alineatul (3) a doua teză din acesta, Regulamentul nr. 2252/2004 nu se aplică cărților de identitate emise de statele membre resortisanților lor sau pașapoartelor și documentelor de călătorie temporare cu o valabilitate de 12 luni sau mai puțin.
- 32 În primul rând, trebuie să se analizeze dacă domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 2252/2004 variază în funcție de durata de valabilitate a unei cărți de identitate.
- 33 În această privință, reiese din articolul 1 alineatul (3) a doua teză din regulamentul menționat că dispoziția respectivă îi restrânge domeniul de aplicare, excluzând din acesta din urmă două categorii de documente. Dat fiind că aceste două categorii de documente sunt legate în text prin conjuncția „sau”, trebuie să fie considerate ca fiind diferite una de alta.
- 34 Această concluzie se coroborează cu faptul că, în mai multe versiuni lingvistice ale articolului 1 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul nr. 2252/2004 și în special în versiunile în limbile engleză („temporary passports and travel documents having a validity of 12 months or less”), germană („vorläufige Pässe und Reisedokumente mit einer Gültigkeitsdauer von zwölf Monaten oder weniger”) și neerlandeză („tijdelijke paspoorten en reisdocumenten die een geldigheidsduur van 12 maanden of minder hebben”), termenii „temporare” și „cu o valabilitate de 12 luni sau mai puțin” nu se aplică uneia dintre categoriile de documente evocate la punctul anterior, și anume cărțile de identitate emise de statele membre.
- 35 În aceste condiții, trebuie să se constate că termenii „temporare” și „cu o valabilitate de 12 luni sau mai puțin” nu se raportează la cărțile de identitate emise de statele membre resortisanților lor.
- 36 În consecință, potrivit modului de redactare a articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2252/2004, acesta din urmă nu se aplică cărților de identitate emise de statele membre resortisanților lor, indiferent că sunt sau nu sunt temporare și indiferent de durata de valabilitate a acestora.

- 37 Această concluzie este de altfel susținută de lucrările pregătitoare ale Regulamentului nr. 2252/2004. Astfel, rezultă printre altele din articolul 1 alineatul (3) din Proiectul de regulament al Consiliului privind standardele pentru dispozitivele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoartele și în documentele de călătorie emise de statele membre (documentul nr. 11489/04 al Consiliului din 26 iulie 2004) că acest regulament ar avea vocația de a se aplica „pașapoartelor și documentelor de călătorie cu o valabilitate de cel puțin 12 luni. Nu se aplică cărților de identitate emise de statele membre resortisanților lor”.
- 38 În al doilea rând, trebuie analizat dacă împrejurarea că o carte de identitate, precum cartea de identitate olandeză, poate fi utilizată cu ocazia călătoriilor în cadrul Uniunii și către anumite state terțe poate să o încadreze în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 2252/2004.
- 39 În această privință, este necesar să se arate că o carte de identitate, precum cartea de identitate olandeză, poate, desigur, să îndeplinească funcția de identificare a titularului său față de statele terțe care au încheiat acorduri bilaterale cu statul membru în cauză, precum și, în conformitate cu articolele 4 și 5 din Directiva 2004/38, cu ocazia călătoriilor efectuate între mai multe state membre.
- 40 Rezultă totuși din modul de redactare a articolului 1 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul nr. 2252/2004, interpretat ținând seama de considerațiile care figurează la punctele 32-37 din prezenta hotărâre, că legiuitorul Uniunii a decis în mod expres să excludă din domeniul de aplicare al acestui regulament cărțile de identitate emise de statele membre resortisanților lor.
- 41 În consecință, împrejurarea că o carte de identitate, precum cartea de identitate olandeză, poate fi utilizată cu ocazia călătoriilor în interiorul Uniunii și către un număr limitat de state terțe nu poate să o includă în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 2252/2004.
- 42 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2252/2004 trebuie interpretat în sensul că regulamentul menționat nu este aplicabil cărților de identitate emise de un stat membru resortisanților săi, precum cărțile de identitate olandeze, independent atât de durata de valabilitate a acestora, cât și de posibilitatea de a le utiliza cu ocazia călătoriilor efectuate în afara acestui stat.

Cu privire la a doua întrebare în cauzele C-446/12, C-448/12 și C-449/12, precum și cu privire la a treia întrebare în cauza C-447/12

- 43 Prin intermediul acestor întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2252/2004 coroborat cu articolele 6 și 7 din Directiva 95/46, precum și cu articolele 7 și 8 din cartă trebuie interpretat în sensul că obligă statele membre să garanteze că datele biometrice colectate și stocate în conformitate cu regulamentul menționat nu vor fi colectate, prelucrate și utilizate în alte scopuri decât emiterea pașaportului sau a documentului de călătorie.
- 44 În această privință, trebuie să se arate că, având în vedere răspunsul oferit la prima întrebare în cauza C-447/12, mai este necesară examinarea întrebărilor adresate doar în legătură cu cauzele C-446/12, C-448/12 și C-449/12.
- 45 Articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2252/2004 impune ca, în vederea emiterii unui pașaport sau a unui document de călătorie, datele biometrice să fie „colectate” și „stocate” pe suportul de stocare integrat în aceste documente. În ceea ce privește „folosirea” aceluiași date, dispoziția menționată prevede că, în sensul regulamentului respectiv, acestea din urmă sunt utilizate numai pentru a verifica autenticitatea pașaportului sau identitatea titularului atunci când pașaportul sau documentul de călătorie trebuie, prin lege, să fie prezentat.

- 46 Curtea a statuat deja, prin Hotărârea Schwarz (C-291/12, EU:C:2013:670), că utilizarea și stocarea datelor biometrice în scopul precizat la articolul 4 alineatul (3) din regulamentul menționat sunt conforme cu cerințele articolelor 7 și 8 din cartă.
- 47 În ceea ce privește orice altă utilizare și stocare a acestor date, din cuprinsul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2252/2004, care se referă la utilizarea datelor menționate doar „în sensul regulamentului respectiv”, interpretat în lumina considerentului (5) al Regulamentului nr. 444/2009, care a modificat Regulamentul nr. 2252/2004, reiese că utilizarea și stocarea datelor nu sunt reglementate de acest din urmă regulament. Astfel, potrivit considerentului respectiv, Regulamentul nr. 2252/2004 se aplică fără a aduce atingere oricărei alte utilizări sau stocări a acestor date în conformitate cu legislația națională a statelor membre și nu constituie un temei juridic pentru crearea sau menținerea, în statele membre, de baze de date pentru stocarea acelor informații, în măsura în care acest aspect este de competența exclusivă a statelor membre.
- 48 Rezultă de aici printre altele că Regulamentul nr. 2252/2004 nu obligă un stat membru să garanteze, în legislația proprie, că datele biometrice nu vor fi nici utilizate și nici stocate de acest stat membru în alte scopuri decât cele menționate la articolul 4 alineatul (3) din acest regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, punctul 61).
- 49 În ceea ce privește, în continuare, articolele 7 și 8 din cartă, reiese din jurisprudența Curții că drepturile fundamentale garantate de cartă trebuie să fie respectate atunci când o reglementare națională intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii. Cu alte cuvinte, aplicabilitatea dreptului Uniunii o implică pe cea a drepturilor fundamentale garantate de cartă (Hotărârea Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, punctele 20 și 22, precum și Hotărârea Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, punctele 71-73).
- 50 Dat fiind că, în speță, Regulamentul nr. 2252/2004 nu este aplicabil, nu este necesar să se verifice dacă stocările și utilizările datelor biometrice în alte scopuri decât cele menționate la articolul 4 alineatul (3) din acest regulament sunt conforme cu articolele menționate din cartă.
- 51 Considerațiile care precedă nu aduc atingere unei eventuale examinări de către instanțele naționale a compatibilității tuturor măsurilor naționale în legătură cu utilizarea și cu stocarea datelor biometrice cu dreptul lor național și, dacă este cazul, cu Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea în acest sens Hotărârea Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, punctul 62).
- 52 În sfârșit, în ceea ce privește articolele 6 și 7 din Directiva 95/46, trebuie arătat că, prin intermediul întrebărilor preliminare, instanța de trimitere solicită interpretarea Regulamentului nr. 2252/2004 și doar a acestui regulament. În măsura în care din considerațiile care precedă rezultă că regulamentul amintit nu este aplicabil în speță, nu este necesar să se examineze, în mod autonom, dacă articolele menționate afectează cadrul juridic național legat de stocarea și de utilizarea datelor biometrice în afara domeniului de aplicare al Regulamentului nr. 2252/2004.
- 53 În consecință, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2252/2004 trebuie interpretat în sensul că nu obligă statele membre să garanteze, în legislația lor, că datele biometrice colectate și stocate în conformitate cu regulamentul menționat nu vor fi colectate, prelucrate și utilizate în alte scopuri decât emiterea pașaportului sau a documentului de călătorie, întrucât acest aspect nu intră în domeniul de aplicare al regulamentul menționat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 54 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

- 1) **Articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009, trebuie interpretat în sensul că regulamentul menționat nu este aplicabil cărților de identitate emise de un stat membru resortisanților săi, precum cărțile de identitate olandeze, independent atât de durata de valabilitate a acestora, cât și de posibilitatea de a le utiliza cu ocazia călătoriilor efectuate în afara acestui stat.**
- 2) **Articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2252/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 444/2009, trebuie interpretat în sensul că nu obligă statele membre să garanteze, în legislația lor, că datele biometrice colectate și stocate în conformitate cu regulamentul menționat nu vor fi colectate, prelucrate și utilizate în alte scopuri decât emiterea pașaportului sau a documentului de călătorie, întrucât acest aspect nu intră în domeniul de aplicare al regulamentului menționat.**

Semnături